

1987. július 24. - **Az úttest fölött hatalmas transzparens köszönti az Országos Amatőr (pop-rock-jazz) Fesztivál résztvevőit.**

Kedves gesztus, és érezhetően jobb a hangulat a buszban. Gurulunk tovább a négyes úton Hajdúszoboszló központja felé. A délelőtti kánikulában piheg a város. A szabadtéri színpad környékén viszont óriási a nyüzsgés. Rádiós, tévés közvetítőkocsik és parkoló autók hada, benn pedig már folynak a kamera- és hangpróbák. A kapu nyitva, az érdeklődők ki-be szállingóznak.

Kíváncsi lennék, hogy a helyi krónikások áldani vagy szidni fogják a fesztivál ötletéért Pocsai Attilát, a Művelődési Központ igazgatóhelyettesét:

- Mit szóltak javaslatodhoz a város vezetői?

- Mindenki bátorított bennünket – válaszolja az ötletgazda. – Tavaly ősszel kezdtük a szervezést, miután elfogadta az ajánlatunkat a KISZ KB és az Országos Közművelődési Központ. Az itteni népművelők régi vágya ez a fesztivál, amit a HAVAS Kereskedelmi Vállalat, a TIGÁZ és az Intermarketing Kisszövetkezet támogatásával valósíthattunk meg.

A várható gazdasági eredményekről Kovács Gábor igazgató ezt mondja:

– Anyagi hasznót is reméltünk a fesztiváltól, de ehhez nem sikerült biztosítani a kellő szervezettséget és propagandát. Ha ötszáz bérletet eladtunk volna, akkor „pénzünknel lennénk”.

(A három napra egy bérlet ára 300 Ft volt, az amatőrök koncertjére 40 forintos, az esti főműsorokra 100 forintos belépőket árultak. Telt ház csak a pénteki Bikini- és a szombati Katona Klári koncerten volt.)

1987. június 26-án fél ötkor az utolsó hiányzó fekete drapéria is felkerült a színpadra, és ezzel kezdetét vette a fesztivál. Az árnyékban 35 fok meleg és harmincöt néző volt. Egyikből sok, a másikkól kevés. Még nem volt öt óra, és az első zenekar – Hajdú Gábor és barátai – már előadta két szerelmes nótáját. Ezután kellemes meglepetést okozott a Talizmán kelet-európai folk ihletésű, finom dzsessz-muzsikája. Oboavezérelt zenéjükben óvatos basszusjáték és visszafogott perkussziós háttér előtt „optimista” zongora szólt.

„Ezekkel a zenéssel a Hanglemezgyár nem fog sikert aratni” — mondta kissé sértődötten a Csimb Bumm együttes (Bánosszentgyörgy) énekese az eredményhirdetés után. Kissé unatkozva előadott eseménytelen popzenéjüket hiába keményítették meg (Sáfár József — ex P. Box) egy fantáziátlan Juliska-Mariska dallal.

Utánuk jött a robbanásszerű meglepetés, a TNT, vagyis a Topó Neurock Társulat. Látványosak és fergetegesek. Ivánka Csaba frontemberkurzust indíthatna. Dalaikból ezért jutott egy-két fricska mindenkinek. Vezérgondolatuk: Fogadd el, hogy ember vagyok!

Az ózdi Lucky Boys jó hangulatú slágerdixie-t játszott, és a bendzsós bemutatta a két evőkanálra komponált ritmusbravúriját térden, vállon és lábon. Szerények és udvariasak voltak. Műsoruk végén el is köszöntek, amiről sok fellépő – zavarában? — elfeledkezett.

Fekete színpadon, fekete szerelésben, nagy fekete Cadillacról énekelt a Fojtott Karcok. Jó hangú énekesük, Zosó nagy akarással küzdött, s meg is volt az eredménye.

Az utóbbi időkben a második Piknikre voltam hivatalos. Az összejeövetel kissé hosszadalmas bevezetővel kezdődött, de aztán már tovaszállt az álom, mint egy színes léggömb. Jó torkú énekesnőjük, Keresztes Ildikó egyéniséggé válhat. Csak ki ne pukkadjanak. Nem felfúvódni, hanem felemelkedni! (A gálán már mint Rózsaszín bombázók szálltak.)

Szolid taps jutalmazta a Ton-Ton dzsessz-rockját. Sajnos a billentyűs és a basszista hölgy játéka hallhatatlanul elkeveredett.

A szegedi Smink már kellemesen langyos időben jutott színpadra, de énekesnőjük, Tóth Emőke fagyos arca még egy félmosolyra sem engedett föl.

A fesztivál résztvevői közül a többség vidéki volt. Vajon érzik-e ennek a hátrányát a „sminkesek”?

- Szinte minden információ Pesten terjed, s csakis ott intézhetők el a különböző szakmai-üzleti ügyek – mondják egymás szavába vágva. – De jövőre mi is költözünk Pestre.

– Hivatásos zenészek lesztek?

– Amint meg tudunk élni az éneklésből – válaszolja a most már szépen mosolygó Emőke.

Rossz lehet üresen tátongó és forróságot okádó nézőtér előtt játszani, ezért minden elismerésem a Debreceni Dixieland Jazz Bandé. A szombati első, a helynek és időnek megfelelően, a Délibábról zenéltek, majd menetrendszerűen ők is a mennyekbe küldték a szenteket. A kitűnő zenészek el is nyerték a díjak egy részét.

Az Aquincumban állomásozó helyőrség zenekarának kellemes dzsessz-rockját Villás György billentyűs és Jónás Gábor szaxofonjátéka tette emlékezetessé.

A siófoki Volán Dixieland valószínűleg a legfiatalabb csoport volt. Fúvósaik, Arany Zoltán klarinétos és Soós Tibor trombitás, finom érzelmeket csalogattak ki csöveikből. Kissé elfogódottan játszottak, de így legalább nem voltak kommerszen felszabadultak.

A zenekar tagjai csaknem mindannyian tanulók, de már öt éve ebben a felállásban játszanak. Siófokon tehát a dzsessz is NB I-es.

– Eddigi legnagyobb sikerünk a Tatai Nemzetközi Dixieland Találkozón való részvétel volt – mondta Apáti Enikő, a basszista énekesnő.

– A későbbiekben is csak szabadidőtkben fogtok zenélni?

– Közülünk többen 18 éven aluliak, de ha lesz ORI-engedélyünk, akkor is csak „másodállásban” fogunk játszani.

Az Ippolit Matvejevics nevezetű szolnoki mikroközösség a nagy melege való tekintettel fürdősót adott elő. Dzsesszes elemekkel fűszerezett zenéjük nem slágergyanús. A színpadon maga Drakula is megjelent, és rákapott az énekesnő, Pap Csilla vérére.

Az ORI-vizsgás zenekarból Csilla hivatásos kórista:

– Mi is minél nagyobb közönséget igyekszünk magunknak toborozni, bár a szakmabeliek szerint nem ez a jövő zenéje, hanem a szintetizátor. Mondták is, hogy legyünk populárisabbak, és akkor majd lesz lemezünk – fűzte hozzá L.Menyhért László sámán-fuvolás.

A pécsi S. K. együttes kissé melankolikus gyógyrockját vidám lakodalmas kocsisor dobta fel, s hasonlóan járt a szintén pécsi Új Menüett is, miután bejelentette, hogy megnyitja a vizet és mossa kezeit. Mindez a jó teljesítményt nem befolyásolta. És még mindig Pécs: a Spectrum dzsessz-rockját az énekes, Német Tibor kevésbé, a billentyűs Koráik Ferenc annál inkább karakterizálta.

Műfajváltást jelentett a Kézi Chopin föllépése. A megfagyott zenei forradalom után beindították a művészet ítélőszékét: mindegy, hogy Broadway vagy Lipótmező — hallhattuk. Fantáziadús zenéjük élénk hangfolt volt. Énekesüket, Legát Tibort nagyon jó szaxofon, Víg László és billentyűsmunka, Szemler Csaba támogatta.

A kecskeméti pedagógus kórusból lefűződött Bohém Ragtime Band klasszikus műsora közben dzsessztörténeti továbbképzésben részesítette a hallgatóságot. Programjuk csonka maradt, mert a cselló pick upje leesett.

Néhány következtetés: Az amatőr mozgalom még mindig nem üzlet. Befektetők kerestetnek. (A hozadék bizonytalan!) Az ismeretleneknél a csábítás legrosszabb trükkje a belépőjegy. Az amatőr kifejezés elvesztette forradalmi tartalmát, ezzel szemben a rossz, a silány szinonimája

A jövő zenéje avagy hétvégi gyógykoncertek (Magyar Ifjúság)

Írta: Adminisztrátor

2010. november 13. szombat - Módosítás: 2010. november 13. szombat

lett. Hasznos volna megszabadulni ettől a pejoratív címkétől. A kazettás pályázati rendszer helyett, demokratikusabb, tanulságosabb volna a hagyományos, kis-klubokban kieső rendszer.

Kép és szöveg: **Zétényi Zoltán**

Eredmények:

1. Rózsaszín bombázók – a BRAVÓ szerkesztőség kislemez fődíja;
2. Új Menüett – a Hajdútourist különdíja és egy hétvége Hajdúszoboszlón;
3. Kézi Chopin – rádiós koncertfelvétel;
4. Debreceni Dixieland Jazz Band – fellépés egy rádióműsorban;
5. Fojtott Karcok
6. S. K.
7. Aquincum

A Rózsaszín bombázók, az Új Menüett, a Kézi Chopin, a Fojtott Karcok, az Aquincum, az Ippolit Matvejevics és a Spectrum részt vehet a salgóbányai zenei táborban.